

Повече отъ 500,000 граждани и селяни сѫ озлочестени отъ страшното бедствие, кое то ни изпрати сѫдбата.

Вие, млади читатели, сте слушали отъ по-възрастните, а мнозина отъ въсъ сѫ чели и по вестниците, какви ужасни дни преживѣ нашето отечество презъ свѣтлите великден-сзи дни, отредени за радост и почивка на всички ни. Сърдцето се свива отъ болка, душата ни цѣла се тресе отъ страшната злочестина, която връхлетѣ Южна България. Хиляди семейства останаха безъ подслонъ, безъ дрехи и завивка, безъ хлѣбъ и безъ срѣдства за животъ. Хиляди търговци и занаятчии останаха безъ магазини и безъ стока, хиляди стопанства се разориха. Хиляди и хиляди бедни работници останаха безъ поминъкъ, защото фабриките и работилниците, отъ дето изкарваха прѣхраната си, бидоха разрушени въ единъ мигъ. Грозната природа на стихия не пощади ни богати, ни бедни, ни жени, ни мѫже, ни старци, ни деца. Само въ града Пловдивъ сѫ разрушени 3600 кѫщи, и 6000 сѫ станали негодни за живѣене. Страшна картина представя днесъ той градъ; страшни сѫ съсилените въ Чирпанъ, Борисовградъ, Хасково и въ редицата околнни тѣмъ села. Цѣлото население тамъ живѣе сега вънъ отъ жилищата си, настанено въ палатки, въ дървени бараки или подъ дрипави черги, подъ дъждъ и на студъ, изложено на заболяване. Въ първите дни нещастието бѣше невъобразимо. Отъ силното земетресение и желѣзниците не работѣха,